

11 ΜΑΡΤΙΟΥ 2017
† Κυριακή Γ΄ Νηστειῶν.
(ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).
Ἦχος βαρύς, ἑωθινὸν ζ΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἦχος ρϣ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ^Γ _ζ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου ^Γ _ζ

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η νε

ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^Π _ϩ των μυ ρο φο ρων τον

θη ρον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ τειν ε

πε τα ξας ^Γ _ζ ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε

χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^Γ _ζ

Δόξα...

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ και ευ λο
γη σον την κλη ρο νο μι αν ^π σ⁹ νι κας τοις βα σι λε
ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ^π με νος ⁹ και το σον φυ
λα αττων ^Δ δι α τ^π σταυ ρου σ⁹ πο ο λι ι τε ευ μα ⁹

Καὶ νῦν...

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Πα ρ θε νε το χαι ρε
συν τη φω νη ε σα ρ κου το ο των ο λων Δε σπο ο της ^π
εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο δι και ος Δα
βιδ ^Δ ε δειχ θης πλα τυ τε ε ρα τω νου ρα νων ^Δ βα στα σα
σα τον Κτι στην σου ^π δο ο ξα τω ε νοι κη σαν τι εν σοι δο
ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν
τι η μας δι α του το ο κ^π ς σου ου ου ⁹

Μετά τήν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ♯ Γα ρ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και σφρα
γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ^π ως Βα σι λε α υ

πνουουντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χριστον ²² και Αγ γε
λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον ²² γυ ναι κες δε
ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμο τω με γα ε ε λε ε ος ²²

Δόξα

Τη τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας τον
θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η φο ο ρω
ε γε ρ σει σου ²² α να στη σας Χρι στε ε ο Θε ος ως
φι λαν θρω πος δο ο ξα α σοι ²²

Καὶ νῦν

Ως της η μων α να στα σε ως θη σου ρι σμα τους ε
πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε ²² εκ λα κ κου και
βυ θου πται σμα των α να γα γε ⁹ συ γαρ τους υ πευ θυ νους τη
α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την σω τη ρι ι
αν ²² η προ το κου παρ θε νος και εν τω κω Παρ θε νος και
με τα το ο κον Παρ θε ε νος ²²

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Εσφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ τα

φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος ²² και των θυ ρων κε κλει σμε
ενων τοις μα θη ταις ε πε στη ση πα αν των α να στα σις
²² πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η μιν ^Δ ²² κα τα
το με γα σου ε ε λε ε ος ²²

Δόξα

Επι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα δα
κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι ²² και στρα τι ω των φυ λα σσον
των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς ε αυ
τας ²² τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον ²² α νε
στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τη σας τον θα να τον
^π ⁹ παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ²²

Καὶ νῦν

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε ε νε
λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν θρω ω πων
²² εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της του κο ο σμου μο
νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ θε ε νος ²² α ει ευ
λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε σβευ ε Χρι στω

τω Θεω ^Δ ειρηνην δωρησαι παση τη οικου
με ^ε νη ^ζ

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος ^π Νη ρ

Εν Παραδεισωμεν το πριν ξυλον ε γυ υ
μνωωσεν ^ε ουπερ τη γε ευσει ο εχθρος ει σφε ρει
νε ^ε κρωωσιν ^ε του Σταυρου δε το ξυ υλον της ζω ης
το ενδυμα ^ν ανθρωωποις φερον ε πα αγη ε πι της
γης ^Δ και κοσμος ολος ε πλη η σθη πασης χα ρας ον
ο ρωντες υ ψου μενον ^ν Θεω εν πι ι σται λα οι ^ζ
συμφωνως ^ν α να κρα ξω ωμεν ^Δ Πληρης δο ο ξης ο οι οι κο ος
σας ^ν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος: ^Δ Πληρης δο ο ξης ο οι οι κο ος σου ου ου ^ν

Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται
χάριν τῆς δεσποτικῆς ἐορτῆς.
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν

σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς
φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ᾠ Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

Την αιχμαλωσίαν Σιών ἐκ πλάνης ἐπίστρεψας
καὶ μεσσησὶ ζωῶσον ἐξαιρών δουλοπαθεῖας
ας

Εν τῷ νότῳ οσπείρων θλίψεις νηστείας με-
ταδάκρυων οὐτος χάρας δρεψεται δραγματα
εἰ ζωοτροφία

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ αἰκαὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ῶνων ἀμήν

Αγίῳ Πνεύματι πηγῶν θειῶν θησαυρι-
σμάτων ἐξουσιοφία σὺνεσις φόβος αὐταί-
νεσις δοξα τιμὴ καὶ κράτος

Ἀντίφωνον Β΄

Εὐαγγελιστὶς οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἀλλὰ ἡμεῖς
ἀνὴρ Κυρίου οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἀλλὰ ἡμεῖς

ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α ξις ου

λο ο γος τε λει ει ται

Τ ου καρπου ου της γαστρος οι Α γι οι πνευ μα το

κι νη η τως α να βλα στουσι πα τρω α δογμα τα υι

ο θε σι ι ας

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι ε ε

χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων κυ ρι ο

ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των

Αντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ

ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ονται δο ξη α κη ρα α

τω

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων τα

εκ γο να α σου χαι ρε ευ φρ αι νου προ σα γων τα αυ τα τω

Χριστῶ ποιμενάρχῃ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ

ῶνων ἀμήν

Ἁγίῳ Πνεύματι βύθους χαρισμάτων πλοῦτος

δοξῆς κριμάτων βάθος μέγα ὁμοδόξον Πα

τρὶ καὶ Υἱῷ ὠλατρεῦτόν γάρ

Προκείμενον.

Ἀναστηθὶ Κύριε ὁ Θεὸς μου ὑψωθῆ

τῶν χειρῶν σου μή ἐπιλαθῆ των πενήτων σου εἰς

τέλος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀναστηθὶ Κύριε ὁ Θεὸς μου ὑψωθῆ

τῶν χειρῶν σου μή ἐπιλαθῆ των πενήτων σου εἰς

τέλος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Ἀναστηθὶ Κύριε ὁ Θεὸς μου ὑψωθῆ

τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Ἦχος Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιο
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της ανομιμιας

μυ και απο της αμαρτιας μυ καθαρισον με

Οτι την ανομιαν μυ εγω γνωσκω και η
αμαρτια μυ ενωπιον μυ εστι δια παντος

Σοι μονω η ημαρτον και το πονηρον ενω
πιον σε ποιησα οπως ανδικαιωθης εν
τοις λογοις σε και νικησης εντω κρινεσθαι σε

Ιδου γαρ εν ανομιαις σου νεληφθην και εν α
μαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μυ

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδη
λα και τα κρυφια της σοφιας σε εδηλωσασμοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως. χ ς

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδη
λα και τα κρυφια της σοφιας
σε εδηλωσασμοι

οι οι

Ὁ α' χορός.

Εεις πολλὰ ἐέτη δεσποοτά

Ραντιεμευσσωπωκαικαθαρισθηησομαι
Δπλυνεις μεκαιυπερχειο ναλευκανθησομαι

Ακουτιειςμοιαγαλλιασινκαιευφροσυνηναγαλλιασονταιοστεατεταπεινωμενα

Αποσρεψοντοπροσωπονσαποτωναμαρτιωνμ' και πασαστασανομιαμμεξαλειψον

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθεος και πνευμαευθεσ εγ και νισον εν τοισεγκατοιςμ'

Μηαπορριψησμεαποτ'προσωπ'σ' και τοπνευμασ'τοαγιονμηαντανεληςαπεμ'

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτηριουσ' καιπνευματιηγεμονικωστηριξονμε'

Διδαξωανομουσ'τασ'οδ'σ' καιασειβεισ'

ε πι σε ε πιστρεψασι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σωτη ρι ι ας μα α γα λ ι α σε ται η γλωσ σα μα την δι
και ο συνηνσθ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο
μα μα α να γ γε λει την αι νεσινσθ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Ηυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην
Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ σα
λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νη σα
να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σθ

μο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν' ψαλμόν.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Δο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α γι

ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Της με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ υ

λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ το ο ο

πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι ο ο ο ον

σθ να ον φε ρων τσ σω ματος ο ο ο λο ον ε

σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως οι κτισ μων κα

α α θα α α α ρον ε ε ευ σπλα αγ χνω σθ ε ε

λε ε ε ε ει

Και νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας των

αι αι ω ω ω νων α α μην

Της σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι τρι

ι βς Θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις γαρ κα

τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α μα αρ
 τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι ον μϑ ο ο ο
 λο ο εκ δα πα α νη η η η σας ταις σαις πρε σβει
 αις ρυ υ υ σαι αι αι με πα α α ση ης α
 κα θα αρ σι ι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Πα
 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα ε
 λε ος σϑ και κα τα το πλη θος των οικτι ρων σϑ ε ξα
 λει φον το α νο ο μη μα α α μϑ
 Νη Πα
 Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι δει
 ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας τρε ε
 ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α αν της κρι
 ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρων εις το ε λε ος
 της ευ πλα γχι α ας σϑ ως ο Δα α α βι ι ιδ βο ο
 ω ω ω σοι ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το
 με ε γα σϑ ε λε ο ο ο ο ο ος

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μόνον, εἰς η΄.
Ποίημα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
Ὡδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος ἧ Πα ρ

Ο θει ο τα τος προ ε τυ πω σε πα λαι Μω σης
εν Ε ρυ θρα θα λα ασ ση δι α βι βα σας
Ισ ρα ηλ τω σταυ ρω σστην υ γραν τη ρα αβδω τε μων
ω δη ην σοι οι ε ξο δι ον α να μελ πων Χρι στε ε ο
Θε ος

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Π α νη γυ ρε ως η με ρα τη ε γε ρ σει Χρι στῶ
θα να τος φρο δος ω ω φθη ζω ης α νε τει λεν αυ
γη ο Α δαμ ε ξα να στας χο ρε ευ ει χα ρα δι
ο ο α α λα λα ξω μεν ε πι νι κι ον α α δο ον
τες

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι
Π ρο σκυ νη σε ως η με ρα τῶ τι μι ου σταυ ρῶ
δευ τε προς τῶ τον πα αν τες της γαρ ε γε ρ σε ως Χρι

στῆ τας αυ γας φω το βο λων προ τι ι θε ται νυν αυ

το ον α α σπα σω με θα ψυ χι κως α γα λλο ο με ε

νοι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε πι φα νη θι ο με γας τῶ Κυ ρι ὀ σταν ρος

δει ξον μοι ο ψιν θει ει αν της ω ραι ο τη τος

σῶ νυν α ξι ον προ σκυ νη την αι νε σε ως σῶ και

γα αρ ω ως εμ ψυ χω σοι και φω νω και προσ πτυ υσ σο ο

μαι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Α ι νε σα τω σαν συμ φωνω σου ρα νος και η γη

ο τι προ κει ται πα α σιν ο παμ μα κα ρι στος

σταν ρος ω πα γεις σω μα τι κως ε τυ υ θη Χρι στος

αυ το ον α α σπα σω με θα ψυ χι κω α γα λλο ο με ε

νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ω Τρι ασ τοις χα ρα κτηρσιν ω Μο νας τη μορ φη

Πα τερ Υι ε και Πνεευ μα η ο μο δυ να μος

Ε νας εν βα λη και θε λη σει και κρα α τς αρ χη τον

κο ο σμο ον σφ φυ λα ττε την ει ρη νην βρα βε ευ ου ου

σα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω νων

α μην

Π ει ραν ο λως η Παρ θε νος μη ει δυι α αν δρος

α σπο ρον τικ τεις βρε ε φος α χα ραν τον φε ρεις το

κε τον τον των ο λων ποι η την Χρι στο ον τον Θε ον

αυ το ον ε εκ δυ σω πη σον ει ρη νευ σαι τα συ υμ

πα αν τα

Ωιδή γ'. Ο εἰρμός.

Σ τε ρε ω σον Δε σπο τα Χρι στε τω σταυ ρω σεν

πε ε τρα με τη της πι στε ως μη σα λευ θη ναι τον

νεν εχ θος ε προ σβο λαις τς δυ σμε νος μο νος γαρ ει α

α γι ι ος

ο ξατη Α για α να στα σεισου Κυ ρι ε

ευ τε α σμα α σω μεν και νον την κα τα λυ σιν

α α δα πα νη γυ ρι ζον τες εκ γαρ τσ τα φσ Χρι

στος α νε ε στη τον θα να τον ε λων και σω σας τα

συ υμ πα αν τα

ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

ευ τε α ρυ σω μεθα πι στοι εκ εκ κρη νης βρου

σσης υ δω ρ φθι ρο με νον α λα πη γην φω τι σμη

σταυ ρσ προ σκυ νη σει τσ Χρι στς εν ω και καυ χω ω

με ε θα

ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

α λαι ον ε τυ πσ Μω υ σης ταις πα λα μαι σταν

ρο ον σσ νυν προ σπ τυ σσο με νοι τον νο η τον Α μα

ληκ τρο πσ μεθα Δε σπο τα Χρι στε δι σ και σε σω

ω σ με ε θα

ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ο μ μα σι και χει λεσιν αγ νοις ^Δ α να κρο ον τες με
ε λος α γαλ λι α σε ως ^π τον τσ Κυ ρι σ ταυ ρον
^Δ χα ρα α προ σκυ νη σω μεν πι στοι ^Δ κρο τεν τες εν α α
σμα α σι ^π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ
Ε να υ πο στα σε σι τρι σι ^Δ Θε ον α να ρ χον σε
ε βω μη δι αι ρα με νον ^π τη της ου σι ας μορ φη ^Δ
Πα τε ε ρα Υι ον και Πνευ μα ζων ^Δ εν οις βε βα πτι ι
σμε ε θα ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας τω ν αι ω νων
α μην ^Δ

Ε ν βα τω Μω σης ος τυ πι κως ^ν το μυ στη ρι ον
πα α λαι σε μνη ε ω ρα κεν ^Δ ως γαρ ε κει νην η
φλοξ ^ν το πυ υρ της Θε ο τη τος την σην ^ν νη δυν ου κα τε
ε φλε ε ξε ε εν ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος βαρῦς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Αλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

ᾠχος Δι-θ

Ο σταυροσὸς Κυριε ἡγιασται ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰαματὰ τοῖς ἀσθενέσιν ἐν ἀμαρτίαις διὰ τὸ σὺνπροσπιπτομένῃ ἐλεησόνῃ μας

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σ ἡμερον τὸ προφητικὸν πεπληρωται λογιον ἰδὲ γὰρ προσκυνέμεν εἰς τὸν τοπον ἔστησαν οἱ ποδεσὸς Κυριε καὶ ξυλσωτηριεσγευ

σα μενοι των εξαμαρτίας παθων ελευθε

ριας ετυχομεν πρεσβειει ειαιστης Θεοτο

κμο νεφιλανθρωπε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Μονοπααγητοξυλον Χριστε τσταυρω

σταυρωτα θεμελια εσαλευθη

σταυρωτα Κυριε ονγαρκτεπιεποθωοα

δης απελυυσετροοομω εδειξασημιντο

σωτηριονσααγιε καιδοξολογμενσε

γιεθεελεησονημας

Και νυν και αι και εις τσαιωναστωναιω

νωναμην

Θεοτοκε Παρθενικε τευετοον Υιον

στον εκσιωσπροσπαγεντα ενσταυρω καια

ναστααντα εκνεκρων Χριστον τον Θεον ημων σω

θη ναι τας ψυ χας η η μω ω ων Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος βαρῦς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται· ἐπέστης δὲ Σωτὴρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄιδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾶ ὁ Πιλᾶτος, δύο τοῖς ληστεύσασιν, καὶ ἓνα τοῦ Ζωοδότου· ὃν εἶδεν ὁ Ἄδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω· ὦ λειτουργοί μου καὶ δυνάμεις μου, τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῆ καρδία μου; ξυλίνη με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω καὶ διαρρήσομαι τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά μου· μαιμάσσει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερευῆσθαι τὸν Ἄδᾶμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ξύλω δοθέντας μοι· ξύλον γὰρ τούτους εἰσάγει πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι

Ἐσπευδε τηρεῖν καὶ κεραίαν τοῦ νόμου,

Ὁ Σωφρόνιος, οὗ παρ' οὐρανοῖς κέρας.

Ἐνδεκάτη σαόφρων ἔδου Σωφρόνιος παρὰ τύμβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πιονίου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Σμύρνη Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Στίχοι

Ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος ἐξωπτημένος,

Καυθεὶς προσήχθη Πιόνιος Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Θεοφόρου καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ Δίππειῳ λεγομένῳ, τοῦ Νεοφانوῦς.

Στίχοι

Ἐκ γειτόνων εἶ, Γεώργιε, κἀνθάδε,

Κἀκεῖθεν, οἶμαι, Χριστομύστη, Παρθένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τροφίμου καὶ

Θαλλοῦ, τῶν ἐν Λαοδικεΐα μαρτυρησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδὴ τῶν
Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Στίχοι

Κομίζεται σοι ὄλβος, ὀλβία Πόλις,
Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τοῦ τρισολβίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ
Σιναΐτου.

Στίχοι

Πῶς ἂν διήλθες πλέθρα γῆς τάχος τόσα;
Εἰ μὴ ἄσαρκος, ὡς τις ἦς, πάτερ, βίω;

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τὴν Προσκύνησιν
ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχοι

Τὸν Σταυρὸν γῆ σύμπασα προσκυνησάτω,
Δι' οὗ περ ἔγνωκε σὲ προσκυνεῖν, Λόγε.

Τῇ αὐτοῦ δυνάμει, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τῶν τοῦ πονηροῦ
διαφύλαξον ἐπηρειῶν, καὶ τὰ θεῖά σου Πάθη, καὶ τὴν ζωηφόρον
Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι ἀξιώσον, τὸ τεσσαρακονθήμερον
εὐμαρῶς διανύσαντας στάδιον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὀμόνος
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

ὠδὴ α'

Ο θει ο τα τος προ ε τυ πω σε πα λαι Μω σης
ε εν Ε ρυ θρα θα λα ασ ση δι α βι βα σας Ισ
ρα ηλ τον ξαυ ρον σθ την υγ ραν τη ρα αβδω τε μων
δη ην σοι οι ε ξο δι ον α να μελ πων Χρι στε ε ο Θε ος

ὠδὴ γ'

Σ τε ρε ωσον Δεσποτα Χριστε τω ζαυρω σα εν
πε ετρα με τη της πιστε ως μη σαλευθη ναι τον
νεν εχ θρα επροσβολαις τδυσ με νας μο νος γαρ ει α
α γι ι ος

ᾠδὴ δ'

Ε πι ζαυρου σε δυ να τε φωσ τηρ ο με γας κα τι
δων τρο μω ε παρ θεις τας ακτι ι νας συ νε ε στει
λεν ε κρυψε πα σα δε ε κτι ι σις υμνησεν εν φο βω
την ση ην μα κρο θυ μι αν και γαρ ε πλη ησθη
η γη της σης αι νε ε σε ε ως

ᾠδὴ ε'

Ο ρ θρι ζοντες σε α νυ μνα ε μεν Σω τηρ τσ κο ο
σμχ ει ρη νην ευ ρα α με νοι τω ζαυρω σα δι
ου ου α νε και νισας το γε νος το ο αν θρω πι νον φως
προσα νε σπερον α αγωνη μας

ᾠδὴ ς'

Τ ον τυ πον τσ θει ε ζαυρου Ι ω νας εν κοι λι α

του κη η τς τε τα με ναις πα λα αμεις προ δι ε
 χα ρα ξε και α νε θε ρε σε σω σμε νος του θη
 ρος τη δυ να μει σθ Λο ο γε

ὠδὴ ζ'

Φ λο γω σε ως ο παι αι αι δας ρυ σα μενος
 κα προσ λα βο με νος ηλ θεν ε πι γης και εν
 ζαυ ρω προ ση λω θεις σω τη ρι αν η μιν ε δω ρη η
 σα α το ο μο ο νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων
 Θε ος και υ περ ε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χ ει ρας εν τω λα κω βλη θει εις των λε ον των πο
 τε ο με γας εν προ φη η ταις ζαυ ρο ει δως εκ πε
 τα ασας Δα νι ηλ α βλα βης εκ της τς των
 Πα κα τα βρω ω σε ως σε σωσαι ευ λο γων Χρι ζον τον Θε
 ον εις τς αι ω ω να α α ασ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερυβὶμ^Δ και ἐνδοξο
τέραν ἀσυγκριτώσων Σεραφειμ^Δ τὴν ἀδιὰ
φθορῶς Θεὸν Λόγον τε κ^ρ ἔσαν^Δ τὴν ὀν τῶς Θεο το
κον σε μεγαλυνοομεν<sup>π
ρ</sup>

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερυβὶμ^Δ και ἐνδοξο
τέραν ἀσυγκριτώσων Σεραφειμ^Δ τὴν ἀδιὰ
φθορῶς Θεὸν Λόγον τε κ^ρ ἔσαν^Δ τὴν ὀν τῶς Θεο το
κον σε μεγαλυνοομεν<sup>π
ρ</sup>

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερυβὶμ^Δ και ἐνδοξο
τέραν ἀσυγκριτώσων Σεραφειμ^Δ τὴν ἀδιὰ
φθορῶς Θεὸν Λόγον τε κ^ρ ἔσαν^Δ τὴν ὀν τῶς Θεο το
κον σε μεγαλυνοομεν<sup>π
ρ</sup>

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
ῶ

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερυβὶμ^Δ και ἐνδοξο
τέραν ἀσυγκρι^ρ ι τῶν Σεραφειμ^Δ τὴν ἀδία
φθορῶς Θεο^ρν Λογον τε κ^ρ ἔσαν^Δ τὴν ὄντως Θεο το
κον σε μεγαλυνοομεν<sup>π
ρ</sup>

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Δ
ῶ

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερυβὶμ^Δ και ἐνδοξο
τέραν ἀσυγκρι^ρ ι τῶν Σεραφειμ^Δ τὴν ἀδία
φθορῶς Θεο^ρν Λογον τε κ^ρ ἔσαν^Δ τὴν ὄντως Θεο το
κον σε μεγαλυνοομεν<sup>π
ρ</sup>

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
ῶ

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερυβὶμ^Δ και ἐνδοξο
τέραν ἀσυγκρι^ρ ι τῶν Σεραφειμ^Δ τὴν ἀδία
φθορῶς Θεο^ρν Λογον τε κ^ρ ἔσαν^Δ τὴν ὄντως Θεο το
κον σε μεγαλυνοομεν<sup>π
ρ</sup>

ᾠδὴ θ'

Ω μη τερ Παρ θε ε νε και Θε ο το κε α ψευ
 δης η τε κου σα α σπο ο ο ρως Χρι στο ον τον Θε
 ον η μων τον εν ζαυ ρω υ ψω θεν τα σαρ κι σε ε
 οι πι στοι α παντες α ξι ι ως συν του τω νυν με γα
 λυ υ νο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει
 τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τῶ

ὁ β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ζ'.

Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον
 ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα·
 ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ
 κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἠσύχασαν,
 τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Σταυροῦ. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον, σήμερον προτε-θέντα ἰδόντες

προσκυνήσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, κατασπαζόμενοι πόθῳ, τὸν ἐν τούτῳ θελήσει, σταυρωθέντα αἰτούμενοι, Κύριον ἀξιῶσαι, πάντας ἡμᾶς, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ φθάσαι τὴν Ἀνάστασιν, πάντας ἀκατακρίτως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ξύλον ἐν ᾧ Πάνσεμνε τὰς ἀχράντους πα-λάμας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐξέτεινε, προσπαγεῖς ὁ Υἱός σου, νῦν εὐσεβῶς προσκυνουῖμεν δὸς ἡμῖν τὴν εἰρήνην, καὶ τὰ κοσμοσωτήρια, φθάσαι πάνσεπτα Πάθη, καὶ τὴν λαμπράν, καὶ κοσμοχαρμόσουνον προσκυνῆσαι, τοῦ Πάσχα κυριώνυμον καὶ φωσφόρον ἡμέραν.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Π α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυρι
ο ον²² αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων ου ρα
α νω ω ων²² αι νει ει τε α αυ τον εν τοι οις υ ψι
ι ι στοις σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω²²
Α ι νει τε αυ τον πα αν τες οι α αγ γε ε ε
λοι οι α α αυ του²² αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι
αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι πρε πει υ μνοος
τω ω Θε ε ω²²
Χ Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον²² δο ξα
αυ τη ε σται²² πα σι τοις ο σι ι οις αυ τ²²

A νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ουρα νοι Θεου την δο ο ξαν

Aι νει τε τον Θε ον εν τοις A γι οις αυ τς αι
νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεωσ αυ τς

Aνα στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ νη
σω μεν A γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον μο νον α
να μα αρ τη τον

Aι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ τς
αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης
αυ τς

Xρι στου την α να στα σιν προ σκυ νουντες ου παν ο με θα
αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η μων
A α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξας την α να
στα σιν

Aι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γος αι νει τε αυ

τον εν ψαλτηρι ωκαικι θα α ρα

Τι αν τα πο δω ω σω μενω Κυ ρι ι ω πε ρι παν
των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε ος εν
αν θρω ω ποις δια την κα τα φθα ρει σαν φυ υ σιν
ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω σεν εν η μιν
προσ τους α χα ρι ισ τας ο ευ ερ γε ε της προς τας αιχ
μα λω τας ο ε λευ θε ρω της προς τους εν σκο τει κα θη
με ε νος ο η λι ος της δι και ο συ υ νης
ε πι τον σταυρον ο α πα θης ε πι τον Α δην το φως
ε πι τον θα να τον η ζω η η α να στα σις δι α
τους πε σο ον τας προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος
η μων δο ο ξα α σοι

Καὶ τοῦ Σταυροῦ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ᾠδαῖς μεγαλύ-νωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ πανσε-βάσμιε, καθαγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Στίχ. ζ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ...

Στίχ. ζ´. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

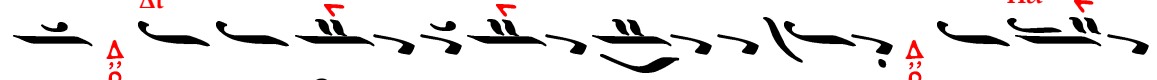

Προσελθόντες ἀρύσατε, μὴ κενούμενα νάμα-τα, τοῦ Σταυροῦ τῆ χάριτι, προερχόμενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες τὸ Εὐλὸν τὸ ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν ἀρδομένην τῷ Αἵματι καὶ τῷ ὕδατι τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Στίχ. η´. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

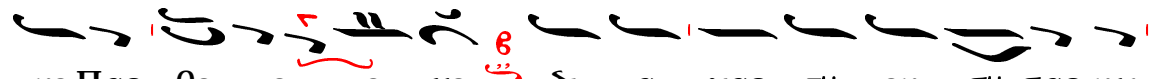
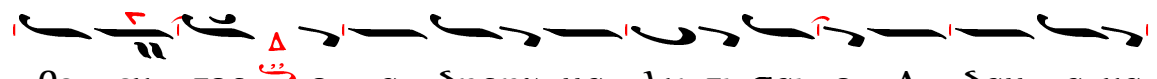
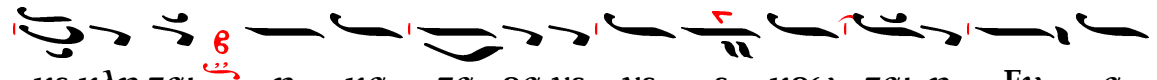

Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, βασιλέων κραταίωμα, μοναζόντων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ Σταυρὲ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦντές σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχάς, φωτιζόμεθα σήμερον, θεία χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Ἦχος $\overset{\Delta}{\text{π}}\overset{\Delta}{\text{δ}}\overset{\Delta}{\text{Νη}}$

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω Πνε
ε ε ευ μα α α α τι $\overset{\nu}{\delta}$
T^{Nη} ην υ ψη λο φρο να α γνω ω ω μη ην των κα κι
στων Φα ρι ι σαι αι αι ων $\overset{\beta}{\gamma}$ ο παν τω ων Κυ ρι ι
ος $\overset{\beta}{\gamma}$ πα ρα βο λι κως εκ φε ευ γειειν ταυ την ε δι ι
ι ι δα α α α ξεν $\overset{\nu}{\delta}$ και μη η υ ψη λο φρο ο νει
ειν παρ ο ο ο δει φρο ο νει $\overset{\Delta}{\delta}$ παν τας ε παι αι αι αι
δε ε ε ευ σεν $\overset{\nu}{\delta}$ υ πο γραμ μος και αι τυ υ ποσ $\overset{\Delta}{\delta}$ ο
αυ το ος γε νο ο ο με ε ε ε νος $\overset{\Delta}{\delta}$ με χρι Σταυ

 ρου και θα α να α α του ε αυ το ον ε κε ε ε ε νω

 ω ω ω σεν ευ χα ρι στουν τε ες ουν συν τω Τε

 λω ω νη ει ει ει πω ω ω μεν ο πα θω ων

 υ υ περ η η μων και α πα θη ης δι α μει ει νας Θε ε

 ος των πα θω ων η μα ας ρυ υ υ σαι αι και σω ω

 σοντας ψυ χα α α ας η η η η μων
 Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

 Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο το

 κε Παρ θε ε νε δι α γαρ τς εκ σς σαρκω

 θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να

 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α

 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η

 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο

 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο

 ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς ἦχον δ' ἀγία
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Δ ο ο ξα α σοι τω δει ξαν τι το ο φως δο ο

ξα εν υ ψι ι ι στοι οισ Θε ε ω ω και

ε πι ι γης ει ει ει ρη η η η η νη εν αν

θρω ω ποις ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι α

Υ μνθ ς με εν σε ευ λο γθ μεν σε ε προ

σκυ νθ μεν σε δο ξο ο λο ο ο γθ ς με ε εν

σε ευ χα ρι στθ ς ς με ε εν σοι δι α

την με γα λην σθ ς ς δο ο ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε πθ

ρα α α νι ι ε Θε ε ε Πα τερ Πα αν το ο ο

κρα α α τωρ Κυ υ ρι ι ε ε Υι ε μο νο

ο γε ε ε νες Ι η σθ ς Χρι ι στε και Α γι

ο ο ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α

μνο ο ος τθ Θε ε ς ο ο ο Υι ο ο ος

τὸ Πα τρὸς ο αἰ αἰ αἰ ρῶν τὴν α μαρ τι
ι ι αν τὸ κο ο ο ο σμῃ ε λε η η σον η η
μας ο αἰ αἰ αἰ ρῶων τας α μαρ τι ας τὸ δ δ
κο ο ο ο ο σμῃ

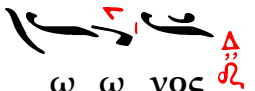
Π ρο ο σδε ξαι τὴν δε η η σιν η η μων ο
κα θη με ε νος εκ δε ε ε ξι ω ω ωων τὸ δ
Πα τρὸς και ε λε ε η η η σο ον η η η

μας

Ο τι ι συ ει μο νο ος α γι ι ο ος συ ει
μο νο ος Κυ ρι ο ος Ι η σης Χρι ι σος εις
δο ο ο ξαν Θε δ δ Πα τρὸ ος α α α α

μην

Κ α θε κα α α στην η με ραν ε ευ λο ο
γη σω ω σε και αι αι Αι αι νε ε ε σω το ο ο
νο μα α α σου εις τον αι ω ω ω ω να
και εις τον αι ω να τὸ δ δ αι αι ω ω ω

 ω ω νος ^Δ

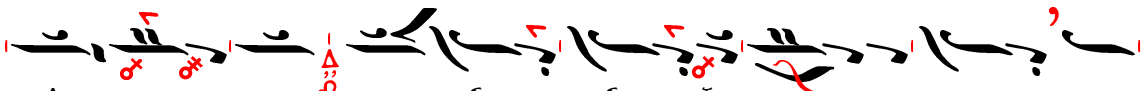
Κ ^Δ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ε ε ^ν εν ^Δ

 τη η με ρά α τα α αυ τη α να μαρ τη η η η

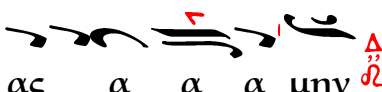

 τς φυ υ λα χθη η η η ναι αι η η η μας ^Δ

Ε ^Δ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος

 τω ω ων Πα τε ε ε ρω ων η η η μων ^Δ και αι αι

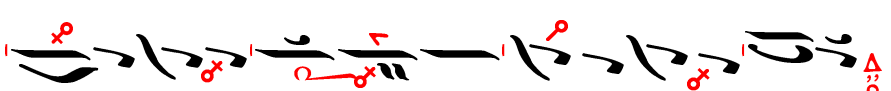

 Αι νε ε τον ^Δ και δε ε δο ο ξα σμε ε ε νο ον το

 ο νο ο μα α α σ ε ις τς αι ω ω ω ω να

 ας α α α μην ^Δ

Γ ^Δ ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε ^Δ το ε λε

 ο ο ος σ ε φη η μας ^Δ κα θα α α περ η λ

 πι ι σα α με ε εν ε πι σε ε ^Δ

Ε ^Δ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο

 ον με ε τα δι και ω ω μα α α τα α α α α

 σ ^Δ ^{τρίς}

Κ ^Δ υ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη ^Δ ε γε νη η η

θης η η μιν εν γε νε α και αι γε νε ε α
ε γω ει πα α Κυ ρι ε Ε ε ε λε ε η
η σο ο ον με ι ασαι την ψυ χη η η
ην μη ο τι η η η μα αρ το ο ο ο ον
σοι

Κυ ρι ε ε προ ος σε κα τε φυ γο ον δι
δα α ξο ο ον με ε τ ε ποι ει ν το ο θε λη η μα α α α
σ ε ο τι συ ει ο θε ο ο ο ο ο ος μη

Οτι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν
τω ω φω ω τι ι ι σ ε ο ψω ω ω με θα
φω ως

Πα ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο ος σ ε
τοις γι νω σκου ου σι ι ι ι ι σε Α γι ο ο
ο ος ο θε ε ος Α γι ο ο ο ος ι σχυ υ ρος Α
γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε η η σον
η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και γι υι ω και Α γι ι
 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υν και α α ει και ει εις τϛ ϛς αι
 ω ω ω να ας των αι ω ω ω νων α α μην
Α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε η
 η σον η η μας

Άισματικόν του̃ Σταυρου̃
 συντμηθέν παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνου̃ (+ 1889)

Ἦχος Δι

Α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι α α γι ι ι ο ος ο ο Θε ε ε ε ε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

A ^{Δι} α γι ι ι ι α α γι ι ι ο ος ^{Βου} ^{Πα} ^ε ^χ ι ι ι
^{Δι} ^{Πα} σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος ^Δ ^δ

A ^{Δι} γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε η
^{Πα} η σον η η μα α α α α α α α α α α
^{Δι} α α α α α ας ^Δ ^δ

Πληρωθέντος τοῦ ἁσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὀρθοί»,
θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβῶν τὸ θυμιατὸν καὶ
θυμιῶν κύκλω τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ
τροπάριον

³Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ ^δ και ευ λο
γη σον την κλη ρο νο μι αν ^π ⁹ σ νι κας τοις βα σι λε
ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρα με νος ^π ⁹ και το σον φυ
λα α ττων ^Δ ^δ δι α τς σταυ ρου σ πο ο λι ι τε ευ μα ^π ⁹

τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνά μίαν. Εἶτα
προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὕμνον

³Ἦχος $\frac{2}{9}$ Δι - θ

T ^{Δι} ον σταυ ρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε ε
σπο ο ο ο τα ^ε ^β και την α γι ι α α αν σου ^Δ ^β α

να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

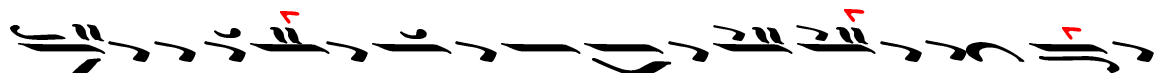

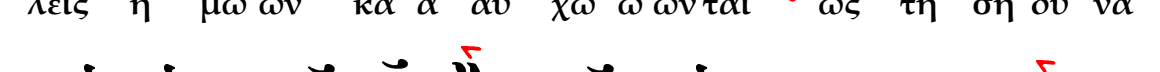
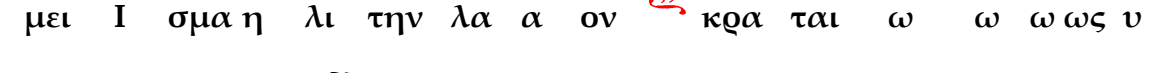
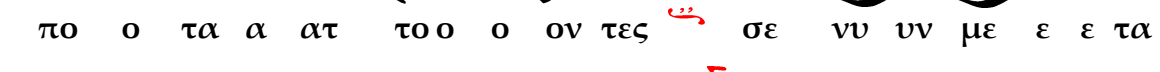

ὄν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν.

Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα.

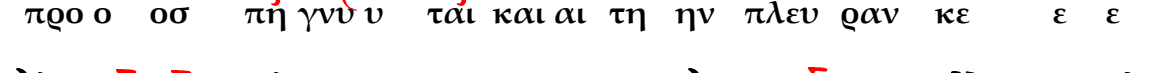
Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-Θ

Δι
ευ τε πι ι στοι το ζω ο ποι ον ξυ υ λο ον προ σκυ
νη η η σω ω ω μεν εν ω Χρι ι στος ο βα σι
λε ευσ τη η ης δο ο ο ξης ε κου σι ως χει ει ρα α
ας ε κτει ει νας υ ψω σεν η η μας εις την
αρ χαι αν μα α α α κα ρι ο ο ο τη η η η τα
ους πριν ο εχ θρος δι η η δο ο ο νη η ης συ λη η
σας ε ξο ρι ι στους Θε ου ου πε ποι οι η η η
κε δευ τε πι ι στοι οι ξυ λο ο ο ον προ σκυ υ νη η
η σω ω ω μεν δι ου η ξι ω θη η μεν των α
ο ρα α των ε εχ θρων συν τρι βει ει ν τα α ας κα
α α ρας δευ τε πα σαι Αι πα τρι αι των ε ε θνων τον Σταυ
ρον του Κυ υ ρι ι ι ου ου υ υ υ υ υ μνοις τι ι μη η
η σω ω ω μεν και αι ροις Στα α α αυ ρε του πε

 σο ο οντος Α α δαμ η τε λει ει α λυ υ τρω ω ω

 σις εν σοι οι Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι

 λεις η μω ων κα α αυ χω ω ωνται ως τη ση δυ να

 μει Ι σμα η λι την λα α ον κρα ται ω ω ω ως υ

 πο ο τα α ατ το ο ο ον τες σε νυ υν με ε ε τα

 φο ο βου χρι στι α νοι α α σπα ζο ο ο ο

 με ε ε ε νοι τον εν σοι προ σπα γεν τα Θε ε ον

 δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε γο ο ο ον τες

 Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταυ ρω ω θεις ε λε η σον η μας

 ως α γα θος και αι φι λα α αν θρω ω ω ω

 προς

Ἦχος Νη

 Σ η η η η με ε ε ε ρον ο Δε σπο της τη ης

 κτι σε ε ως και Κυ ρι ος της δο ο ο ξης τω σταυ ρω

 προ ο οσ πή γνυ υ ται και αι τη ην πλευ ραν κε ε ε

 ντα α α α ται χο λης και ο ξ ο ο ος γευ ε ε ται

ο γλυ κάσμο ος της Εκ κλη η η σι ι ι ι ας
 στε φα α νον εξ α καν θων πε ε ρι ι βα α αλ
 λε ε ε ται ο κα λυ υπ των ου ρα α νον τοις
 νε ε ε ε φε ε ε ε σι χλαιναν εν δυ ε ται αι χλε
 ε ευ ης και ρα πι ζεταιπη λι νη η τη χει ει ρι ο
 τη χει ρι ι πλασας το ον α α α αν θρω ω ω πον
 τον νω ω το ον φρα γγε ε λθ υ υ ται ο πε ρι
 βα α λλον τον ου ρα α νον εν νε φε ε ε λαιαις
 εμ πτυ σμον και αι αι μα στι γα α ας δε χε ε ται ο
 νει δι ι σμς και κο λα φι ι σμς και παν τα υ πο ο
 με ε ε νει δι ε με ε τον κα τα α α α κρι ι ι
 ι τον ο λυ τρω τη ης μθ υ και Θε ε ε ος ι
 να σω ω ση η κό ο ο σμον εκ πλα α νησως ε ε
 ε ευ σπλα α α αγχνος

ΣΙΜΩΝΟΣ ΚΑΡΑ

ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Σ ^{νη} η με ρον ο α προ σι τος τη ου ου σι ι ι α
β ^{δι} προ σι τος μοι οι γι νε ται αι ^{νη} και πα σχει ει πα
α θη ε λε ευ θε ρων με τω ω ω ω ν πα α α α θων
ν ^δ ο φω ως πα ρε ε χων τυ υ φλοις υ πο α νο μων
χει λε ων ε εμ πτυ ε ται αι ^β και δι δω σι το
ον νω ω τον ^β υ περ αι χμα λω των εις μα α α α
στι ι ι ι γας ^ν του ου το ον η α α γνη Παρ θε ε νος
και αι Μη η η τη ηρ ^β ε πι Σταυ ρου ου θε ε ω ω
ρου ου ου σα α ^{δι} ο δυ υ νη ρως ε φθε ε ε εγ γε ε ε
ε το ^ν οι οι μοι τε ε ε κνον ε ε μον ^π τι του ου το ο
πε ποι οι οι η η η η κας ^ν ο ω ραι αι ο ος
κα α α λλει πα ρα πα α αν τας βρο ο τους ^{νη} α πνου ους α
α α μορ φο ο ος φαι αι αι αι νη ^ν ουκ ε χων
ει δος ου ου ου ου δε ε κα α α λ λο ος ^ν οι μοι το ε
ε μο ο ον φω ως ^ν ου δυ να α α μαι υ υ υπνου ουν
τα κα θο ο ο ρα α α αν σε ^ν τα σπλα αγ χνα τι

ι τρωσκοομαι και δει νη ημοιροομφαι αι αι α την
καρδι αν δι ε ε ε ερ χε ε ε ε ται α νυ μνω
σου ου τα α πα α αθη προσ κυ νω σου ου το ε ε
ευ σπλαα α αγχνον μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ο ο ο
ξα α α α σοι οι οι οι οι οι οι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Σ η η η η με ε ε ε ρον το προ φη τι κον
πε πληρω ται αι αι λο γι ι ον ι δε γαρ προσκυ υ νω
ω ω μεν εις τον το ο ο ο ο πον ου ε στη η σαν
οι πο δεσ σω Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε και ξυ λω
σω τη ρι ι ι ας γε ευ σα με ε νοι των εξ α μαρ
τι ι ι α α ας πα α θων ε λευ θε ρι ι ι ι
ας ε ε τυ υ υ υ υ υ υ χ ο ο ο ο μεν πρε
σβει αις της Θε ο ο το ο ο κου μο νε φι ι λα α α αν

θρωω ω ω ω πεεε ε ε ε ε Σ.Ι.ΚΑΡΑ

Ἦχος ᾠδὴ Γα ϕ

Αναστασ εκ τῆ μνη ματος και τα δε σμα δι
αρ ρη ξας τῆ α α δὲ ε λυ σας το κα τα α κρι μα τῆ
θα να τῆ Κυ ρι ε παν τας εκ των πα γι ιδων τῆ εχ
θρα ὄ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο
στο λοις σὲ ε ξα πε στει λας αυ τῆς ε πι το κη ρυ γμα
και δι αυ των την ει ρην ην πα ρε σχες τη οι κῆ με ε νη
μο νε πολυ ε λε ε ε ε

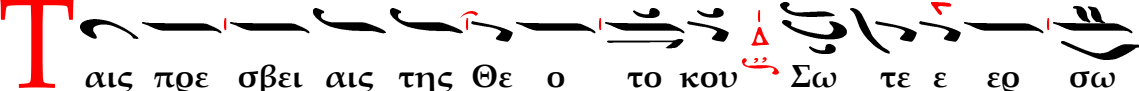
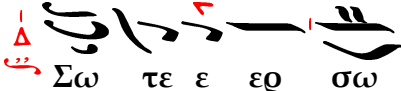
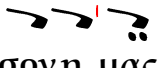

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

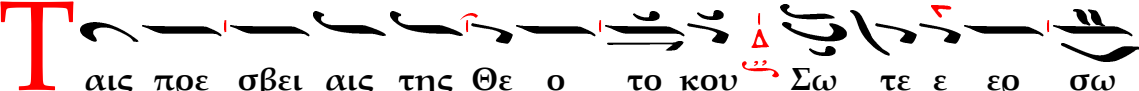

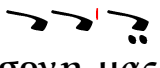

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνα.
 (Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)
 Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. (Ἐκλογή).
 ᾠχος

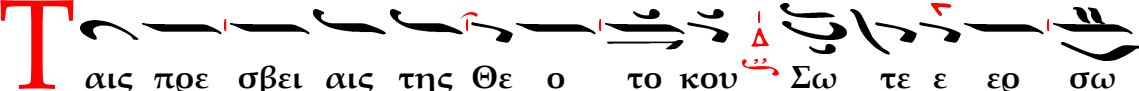
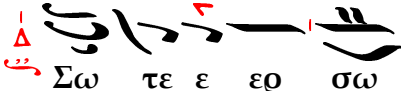
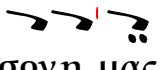

Στίχ. α΄. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
 (δ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

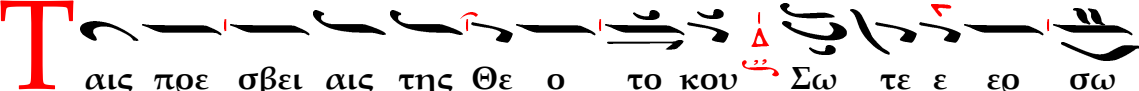

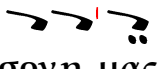

Στίχ. β΄. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. (νθ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

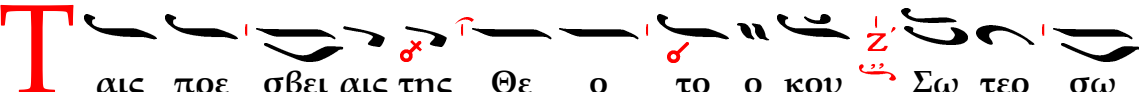
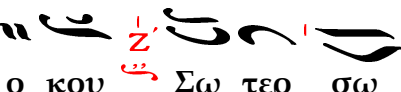

Στίχ. γ΄. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις. (ξζ' 19)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Στίχ. δ΄. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. (ξ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...
 Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εἶδον ἀπαντὰ τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (Ζζ΄ 3)

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. β΄. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. (ρλα΄ 7)

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. γ΄. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ΄ 12)

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. δ΄. Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (με΄ 11)

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων
 α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τὸ Θε ου α θα
 να τος υ πα ρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
 α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νς Μα
 ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος α΄. (Ἐκλογή).

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α΄. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (Ζη΄ 5)

Στίχ. β΄. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ΄ 9)

Στίχ. γ΄. Καὶ ποιάνον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. (κζ΄ 9)

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

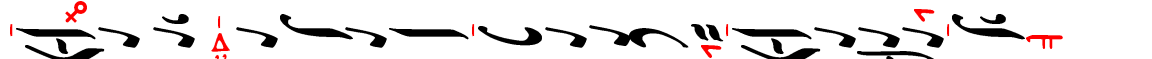
Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο

 γησον την κληρονομιαν σου νικαστοισ βασιλε

 ευσι καταβα βαρων δωρμενος και τον φυ

 λα ατων δι ατσταυρου σου πο ολι ιτε ευ μα

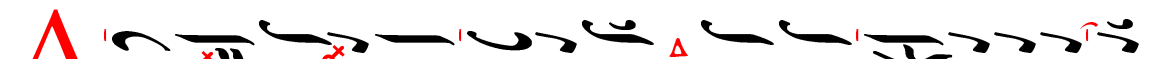
τὸ τέλος

 δι ατσταυρου σου πο ολι ιτε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

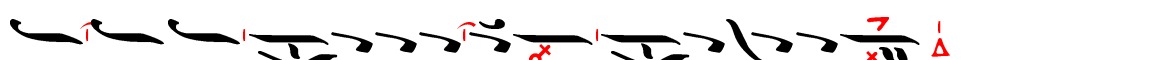
Ἦχος Δι-θ

 ε ευτε προσκυνησωμεν και προσπεσωωμεν

 Χριστω ω ω ω σωσον ημας Υι ε ε Θεου

 ο αναστα α α ας εκ νεκρω ω ω ων

ὁ β' χορός:

 Ψαλλοντας οι αλλη λυ λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϕ

Κ ατε λυσας τωσταυρω σου τον θανατον ηνε

 ωξας τω ληστη τον παραδεισον των μυροφωρων τον

 θρηνον μετεβαλες και τοις σοις Αποστολοις κηρυττειν ε

 πεταξας οτι ανεστης Χριστε ε ο Θεος παρε

χωντω κοσμωτο με γα ε ε λε ε ος

Εἶτα τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος 4 Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο
γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα σι λε
ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρε με νος και το σον φυ
λα αττων δι α τς σταυ ρου σ πο ο λι ι τε ευ μα

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος 3 Γα ρ

Α γι οι Α να ργυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι
ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε
αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

(Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).

Ἦχος 3 Νη

Τ η υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη
τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω νων δει νων ευ
χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι η πο λι ις
σθε ο το κε αλλ ως ε ε χσ σα α το

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Δύναμις, μέλος αρχαῖον.

Δυ ναμις **Τ**ον σταυ ρο ο ο ο ο λο ο ο ον σου
προ ο ο σκυ υ υ υ υ υ υ νου ου ου ου με
ε ε ε ε εν Δε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο ο λο ο ο ο τα και την α γι ι ι ι ι α α
α α α α αν σου ου ου ου ου ου α α α α
α α α α α να α α α στα α α α α σιν δο ο
ξα α α α α α ζο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
εν

Δύναμις τοῦ Βήματος.

Τον σταυ ρο ο ο ο ο λο ο ο ον σου προ ο
σκυ υ υ υ νου ου ου ου ου με ε ε ε εν
Δε ε ε ε ε ιε ε ε ε σπο ο ο τα α α
α Δε ε ε ε σπο ο τα α α α α α

Και την α γι ι ι ι Α γι ι α α αν σου
 α να α α α α α Α α α να στα σι ι ι
 ι ι ι ι ι ν
Δο ξα α α α α ζο ο δο ξα α α ζο ο
 με ε εν

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούϊα

τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Ἑβρ. δ' 14-16, ε' 1-6).

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς κζ').

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ' 9)

Στίχ. α'. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ. (κζ' 1)

Ἦχος Βου

Σω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ λο γη
 σον την κλη ρο νο μι α αν σα

Χ Προς σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μη
 μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μη

Σω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ λο γη
 σον την κλη ρο νο μι α αν σα

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τς λα ος αυ τς και
 υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τς χρι στς αυ τς ε
 στι ι
 Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σς και ευ λο γη
 σον την κλη ρο νο μι αν σς ος ος

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς,
 Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ
 ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις
 ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς
 ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρόρησίας τῷ θρόνῳ τῆς
 χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὐκαιρον
 βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ
 ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε
 καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς
 ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περὶκεῖται ἀσθένειαν·
 καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ
 ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει
 τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ
 Ἀαρὼν. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι
 ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ
 σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς
 τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ογ').

Ἦχος Πα

Α λλη λς ι ι α Α λλη η λς ος ος ος ι
 ι ι ι α Α α α ια α α λλη η λς ος ος ος ι ι

α α

Μνησθητι της συναγωγης σου ης εκτησω απ
αρχης ελυτρωσω ρα βδον κληρονομιαν σου ο
ρος Σιων τστο ο κατεσκηνωσας εν

α α αυτω

Αλληλη λυ ι ι α Αλληλη λυ υ υ υ ι
ι ι ι α Α α α ρα α α λληλη λυ υ υ υ ι ι

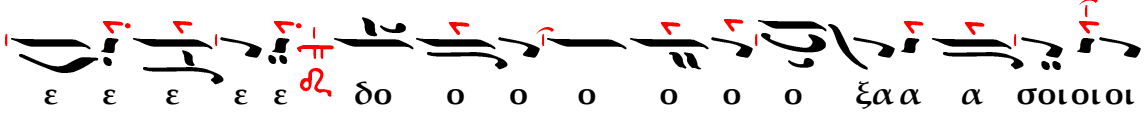

α α

Ο δε Θεος βασιλευς ημων προαιωνων
ειργασατο σωτηριαν εν με ε ε σω
ω τη η ης γη η η η η ης

Αλληλη λυ ι ι α α α α Αλληλη λυ
υ υ υ ι ι ι ι α Α α α ρα α α λληλη
λη λυ υ υ υ ι ι ι ι ι α α α α α
α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

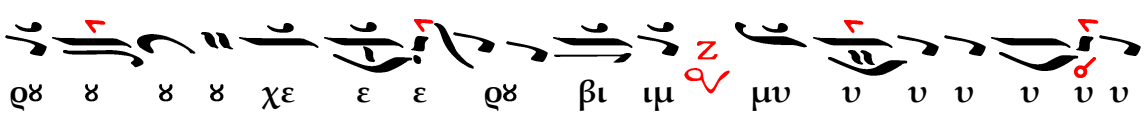

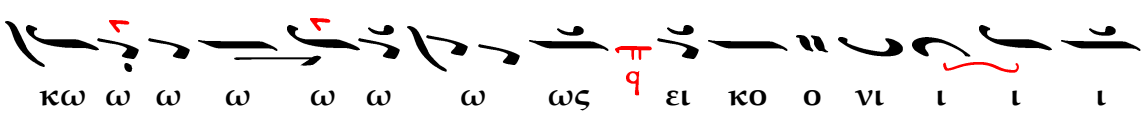
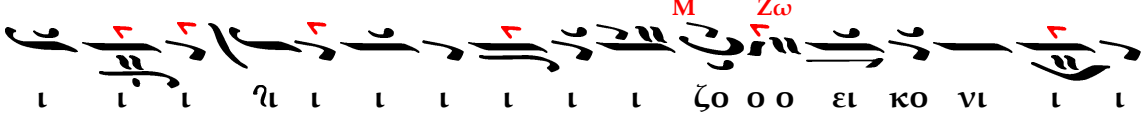
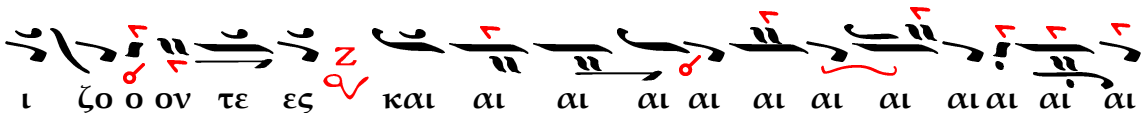
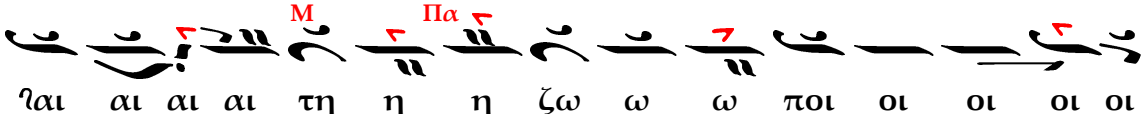
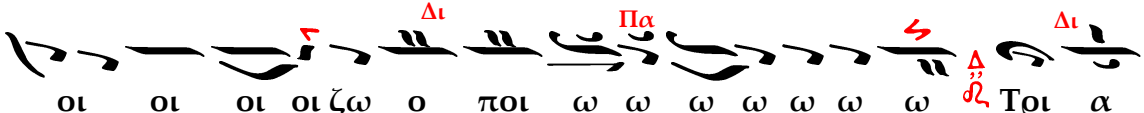
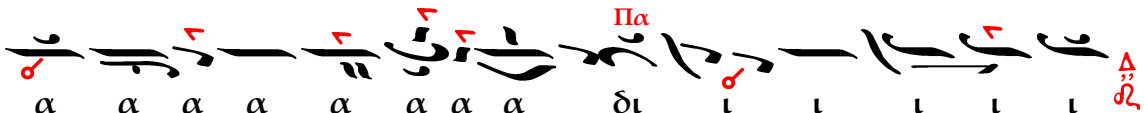
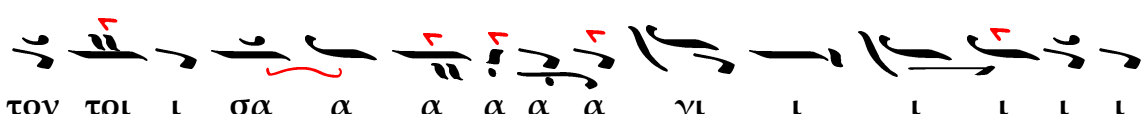
Ἦχος ὕψ Δι σ

 ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

 ε ε ε ε ε ^δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α σοι ο ι ο ι

 ο ι ^Δ

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

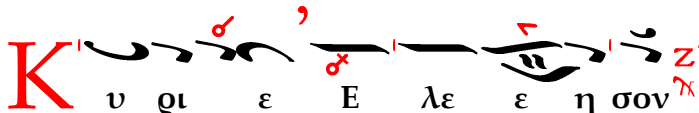
Τῆ Τρίτη.

Ἦχος ἄψ Ζω ξ

^{Ζω} Ο ι τα α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ρ ρ ρ ρ χε ε ε ρ βι μι ^Ζ μ υ υ υ υ υ υ

^Μ υ υ ^{Πα} σ τι ι ι ι ι ι ι ι ^Μ μ υ ^{Πα} σ τι ι

 κ ω ω ω ω ω ω ω ^Π ε ι κ ο ο ν ι ι ι ι

 ι ι ι ^Μ η ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ε ι κ ο ν ι ι ι

 ι ζ ο ο ν τε ες ^Ζ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

^Μ η αι αι αι αι τη η η ζ ω ω ποι οι οι οι οι

 οι οι οι οι ζ ω ο ποι ω ω ω ω ω ω ^Δ Τρι α

 α α α α α α α α ^{Πα} δι ι ι ι ι ι ι ^Δ

 τον τρι ι σα α α α α γι ι ι ι ι ι ι

(C) 2009 Ιωάννης Αρβανίτης. Έπιτρέπεται ελεύθερα ή χρήση στις Ίερές Ακολουθίες τής Εκκλησίας. Για κάθε άλλη χρήση απαιτείται ή άδεια του έξηγητου.

Λειτουργικά , Ιωάννου 'Αρβανίτη , Ήχος α^π Ζω

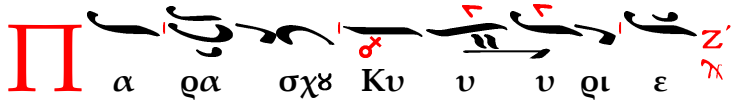
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

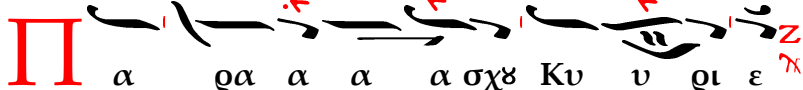
Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

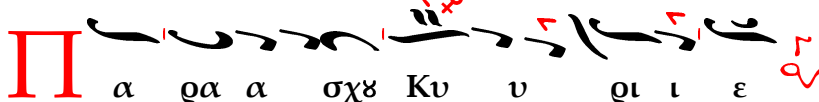
Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα σχ⁸ Κυ υ υ ρι ε

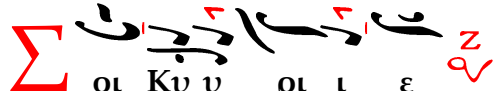
Π α ρα α α α σχ⁸ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχ⁸ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχ⁸ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχ⁸ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχ⁸ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σα

A γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι ι
σχυ υ υ υς μϑ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω μα
α α α μϑ ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ υ γη η
μϑ ϑ ϑ ϑ και αι ρυ υ υ υ υ υ ςη ης μϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ
Ἔτερον σύντομον,

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς μϑ
Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϑ και κα τα φυ υ γη
η μϑ ϑ και αι ρυ υ ςη ης μϑ ϑ ϑ ϑ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ
μα Τρι α δα ο μο ο ϑ σι ο ον και α α χω
ω ρι ι ςον

E λε ον ει ρη η η η η νης θυ σι ι αν αι
νε ε σε ε ως

K αι με τα τϑ Πνευ μα το ος οϑ

E ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

A α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο
 ο ο ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
 Μέλος ἀρχαῖον, συντημηθέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο ο ο
 ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι η ι ο ος Σα
 βα ω ω ω ω ω ω θ πλη η η η η ρη η
 η η η ο ο ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α ου
 ρα νο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι αι
 αι η η η η η και αι η γη η η η η η η η η
 η η η η η τη η η η η η η η η η η
 η η η η γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η
 η γη της δο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
 α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι οι
 οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι οις ευ

λο γη με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος ο

ε ερ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε λε ε

ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο μα α α ρα α

τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου

ω σαν να ο ε ε ε ε λε ε ε ε ε εν τοι οι οι

οι οι οι ος υ εν τοι ος υ ψι ι ι ι ι ι στοι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι ος υ

ψι ι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οι

οις

A α μη η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η ην α α α μη η η η

η η η η ην

A α μη η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η α

α α α μη η η η γη η η η η η η η ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι οι ε ε λι ευ
 χα α α α ρα α α α ρι ι ευ χα ρι στου ου ου
 ου ου ου με εν Κυ υ υ υ υ ρι ι ι η ι ε
 ε και αι αι αι λια αι αι αι αι δε ε και δε ο ο
 ο ο ο ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α
 α α σου ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο
 Θε ε ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο
 ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπί σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος α̣̣ Ζω σ̣̣

Τ^Μ ην γα α α α αρ ση ην μη η η η η η η η
η η η η τρα α α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο θρο ο ο νο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε
ε ε λε ε ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι θρο νον ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι η
η η θρο νον ε ε ποι οι οι οι οι οι η η η
σε ε ε ε ε ε ε ε ε και τη η η η
ην σην γα α στε ε ε ε ε λε ε ε ε
ε ε ρα α α α πλα α α τυ υ τε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα αν ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
ϝ ρα α α α ϝ ϝ ρα αν ων α α α α α α
α πει ει ει ειρ γα α α α α α α α α α α
πει ειρ γα α α σα α α το ο ε πι ι ι ι ι σοι
οι οι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρει ει ^{Δι} Κε χα
 ρι ι ι ι ι ι ι τω ω ω ω με ε ε ε ε ε νη
 η η ^Δ πα α α α α α α α α α α σα
 α α α α ^{Πα} η η η η η η η κτι ι ι ι ι ι σι ις
 Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η
 κτι σις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α η κτι
 σι ις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἔτονίσθη *ιε' Μαρτίου, βι'* (ἐν Ἀθήναις καὶ Κοπαγχάγῃ), ἐξηγήθη *ι' Φεβρουαρίου, βια'*, ἀντεγράφη *ιζ' Μαρτίου, βιβ'*, Ι.Α.

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

³Ἦχος ^ϑ Ζω ^ξ

Ε ^{Ζω} ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω χα ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χα ω ω ω
 ω ω ω ω ^Μ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^{Πα} ω ω
 ω ω ω ω ^{Νη Ζω} ω ω ω ω ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^Δ ω

υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε κυ υ ρι ι ε ε Αλ
 λη λϑ ϑ ϑ ι ι α α α α α α α α α α α

α

Ἦχος Παφ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο
 γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα σι λε
 ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρη με νος και το σον φυ
 λα α των δι α τϑ σταυ ρου ο σ πο ο λι ι τε ευ μα α
 α α

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
 ο σ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
 ο σ ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων ο σ με

τασ χεινμυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ω ο ληντην η με ε ραν με λε
 των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λθ ι α
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με νον
 α πο τχ νυν και ε ως τχ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με ε
 ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τχ νυν και ε ως τχ αι
 ω ω νο ο ο ς